

เปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Compare Behavioral Adaptation to Global Warming of Students' Prince of
Songkla University. HatYai Campus

เจตน์สุภษฎ์ สังขพันธ์¹, เกตติฉภา บุญปรากฏ², ชุติมา หวังเบญญ่มัต³, รัชตา ธรรมเจริญ⁴,
กมลวรรณ ชื่นชูใจ⁵, และสุภาวดี ธรรมรัตน์⁶

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และพื้นความรู้เดิมที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะแตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: พฤติกรรม การปรับตัว ภาวะโลกร้อน

¹ นักวิจัยประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

³ ดร., อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

⁴ ดร., อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

⁵ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อุบลราชธานี 34190 ประเทศไทย

⁶ นักวิจัยประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

Abstract

This research aims to compare the behavior and adaptation to global warming of students' Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. Sample Students who are studying at degree level. Prince of Songkla University, Hat Yai Campus 375 were used in the research were statistically by t-test and F-test results were found.

1. Students' gender and class background was different behavior adaptation to global warming, the difference was not significant at .05 level.

2. Students studying in the different behavior adaptation to global warming varies statistically significant at the .01 level.

Keywords: Behavior, Adaptation, Global Warming

บทนำ

ภาวะโลกร้อน (global warming) เป็นปัญหาสำคัญที่ทั่วโลกให้ความสนใจและตระหนักถึงผลกระทบอย่างมาก สังเกตได้จากอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศ เกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงและบ่อยครั้ง ซึ่งมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของมนุษย์จากการบริโภคสินค้าและการบริการต่างๆ อีกทั้งการจัดการที่อยู่อาศัยและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง รวมไปถึงการใช้พลังงานไม่ว่าจะเป็นการใช้รถยนต์ การใช้ไฟฟ้าในชีวิตประจำวัน กิจกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีก๊าซคลอโรฟลูออโรคาร์บอน ก๊าซมีเทน และก๊าซไนตรัสออกไซด์ ที่ถูกปล่อยขึ้นไปสะสมในชั้นบรรยากาศรวมตัวกันเป็นก๊าซเรือนกระจก ทำหน้าที่เป็นกำแพงปกป้องความร้อน เมื่อมีปริมาณก๊าซเพิ่มมากขึ้นจึงส่งผลให้ดูดกลืนพลังงานความร้อนมากขึ้น และบางส่วนถูกปล่อยกลับมายังโลก ทำให้โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้น เรียกว่า ปรากฏการณ์เรือนกระจก (greenhouse effect) ปรากฏการณ์นี้ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต ทำให้สิ่งมีชีวิตบางชนิดหายไป บางชนิดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดโรคและและพาหะของโรคชนิดใหม่ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะส่งผลกระทบต่อป่าชายเลนและป่าชายหาด ส่วนน้ำทะเลที่ร้อนขึ้นยังนำไปสู่การฟอกขาวของปะการังรวมถึงผลกระทบต่อทางด้านเกษตรกรรมและทางเศรษฐกิจ (บัณฑิต คงอินทร์, 2550)

ซึ่งที่มาของก๊าซต่างๆ ที่เป็นตัวการก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนได้แก่ 1) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงอุตสาหกรรมการตัดไม้ทำลายป่า การเผาหญ้า เป็นต้น เนื่องจาก

ต้นไม้มีคุณสมบัติในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่ให้ลอยขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ดังนั้นเมื่อป่าลดลงจากการกระทำของมนุษย์ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศจึงเพิ่มมากขึ้น ความจริงแล้วโลกนี้ก็ขาดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่ได้ เพราะพืชใช้สังเคราะห์แสงและสร้างอาหารให้กับมนุษย์ แต่หากมีปริมาณมากเกินไปธรรมชาติต้องการมันก็จะกลายเป็นพิษ

2) ก๊าซมีเทน (CH₄) เกิดจากการทำลายป่าไม้ การทำลายของชั้นดิน การปศุสัตว์ การเกษตรกรรม การย่อยสลายซากสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขัง เช่น นาข้าว เมื่อน้ำท่วมขังจะทำให้ดินขาดออกซิเจน แบคทีเรียบางชนิดจึงผลิตก๊าซมีเทนมากขึ้น ซึ่งก๊าซตัวนี้จะกักความร้อนได้ดีมากทำให้ภูมิภาคของโลกร้อนขึ้น

3) ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ก๊าซชนิดนี้เกิดจากอุตสาหกรรมที่ใช้กรดไนตริกในขบวนการผลิต รวมทั้งการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนในการเกษตรกรรมเพราะขบวนการผลิตนี้จะปล่อยก๊าซชนิดนี้ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ถ้ามีการปล่อยก๊าซตัวนี้มากขึ้นก็จะส่งผลให้ความร้อนในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้น

4) ก๊าซซีเอฟซี (CFC) ก๊าซประเภทนี้มีสารประกอบคลอโรฟลูออโรคาร์บอนซึ่งมีอยู่ในตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ สเปร์รี่ น้ำยาดับเพลิง สารตัวนี้ทำให้เกิดรูโหว่ในชั้นบรรยากาศทำให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตส่องลงมาถึงพื้นโลกมากขึ้น ส่งผลให้โลกร้อนเพิ่มขึ้น (บัณฑิต คงอินทร์, 2550)

การที่นานาประเทศต่างตื่นตัวและออกมารณรงค์ให้พลเมืองของตนช่วยกันลดปัญหาวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพราะต่างเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ต้นเหตุของวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนคือ มนุษย์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงต้องร่วมรับผิดชอบต่อผลจากการกระทำของตน เพื่อให้สถานการณ์ต่าง ๆ คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น วิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนเป็นปัญหาสำคัญของทุกคน ถึงแม้ว่ามนุษย์แต่ละคนแต่ละพื้นที่มีกิจกรรมการปล่อยก๊าซคาร์บอนในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันก็ตาม แต่ทันทีที่มีการปล่อยก๊าซชนิดนี้ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ภาวะอากาศจะพาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แพร่กระจายไปรอบโลก และจะก่อให้เกิดผลกระทบที่ร้ายแรง ต่อมนุษย์ทุกคน ทั่วทุกมุมโลก คุณค่าทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ตลอดจนสร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศและธรรมชาติเป็นวงกว้างครอบคลุมทุกพื้นที่ หากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีมนุษย์ทั้งหลายมีแนวโน้มที่จะต้องทนทุกข์ทรมานอยู่กับความหายนะอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุดไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้พ้น โลกคงต้องเผชิญกับความไม่ปกติสุขไปตลอดกาล ดังนั้นวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนจึงถือเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกคนจำเป็นต้องร่วมมือกันรับรู้และแก้ไขอย่างจริงจัง (เพ็ญพิสุทธิ์ ไมตรีรัตน์, 2550)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของภาคใต้ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและผลิตบัณฑิตรองรับในภูมิภาคภาคใต้ของไทย โดยปัจจุบัน

ปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่จำนวน 15,257 คน (กองทะเบียน และประมวลผล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) ซึ่งมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ทั้งการใช้พลังงานไฟฟ้า พลังงานน้ำ และมีปริมาณการทิ้งขยะ (กองอาคารสถานที่, 2555) การใช้ทรัพยากรดังกล่าวมีผลต่อการก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน และได้เริ่มให้ความสำคัญอย่างจริงจังเมื่อปี 2547 เป็นต้นมา โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์พลังงาน คณะกรรมการรณรงค์คัดแยกขยะและกำจัดสารพิษ ซึ่งวัตถุประสงค์เพื่อลดการใช้พลังงาน ลดภาวะโลกร้อนที่เกิดนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สามารถทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ในฐานะสถาบันการศึกษาชั้นนำของภาคใต้ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาค้างนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการลดภาวะโลกร้อน และรณรงค์ ปลูกจิตสำนึก ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลพื้นฐานในการรณรงค์เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของบุคลากรให้ตระหนักถึงความรุนแรงของภาวะโลกร้อน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยลดภาวะโลกร้อน และทำให้การรณรงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ และพื้นที่ความรู้เดิม

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อน

ความหมายและความสำคัญของวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อน

IPCC (2007 อ้างถึงใน เพ็ญพิสุทธิ์ ไมตรีรัตน์, 2550) กล่าวว่า วิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนหมายถึง การที่สภาพภูมิอากาศของโลกหรือลักษณะสภาพภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากเดิม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยของผิวโลกและผืนมหาสมุทรสูงขึ้น อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การสะสมของก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่สูงจนเกินสมดุลของธรรมชาติ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญในการเก็บความร้อนจากดวงอาทิตย์ไม่ให้สะท้อนกลับไปสู่อวกาศ โดยในปัจจุบันกิจกรรมต่างๆ ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ล้วนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิครั้งหนึ่งของโลก

กรณีการ์ สอนปู (2551 อ้างถึงใน นิพล กุลทล, 2552) กล่าวถึงภาวะโลกร้อนว่า เป็นปรากฏการณ์ที่สืบเนื่องจากการที่โลกไม่สามารถระบายความร้อนที่ได้รับจากดวงอาทิตย์ออกไปได้อย่างที่เคยเป็น ทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มสูงขึ้น แม้ว่าในช่วงศตวรรษที่ผ่านมาอุณหภูมิดังกล่าวจะสูงขึ้นไม่กี่องศา แต่ทำให้สภาพอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตบนโลกอย่างรุนแรง

สาเหตุของวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อน

การเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศเกิดจากวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนนั้น เป็นผลมาจากผลกระทบของมนุษย์ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำนวนมาก ทำให้ก๊าซเรือนกระจกที่มีปริมาณมากส่งผลให้ดูดกลืนพลังงานความร้อนกลับมายังโลก ที่มาของก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญได้แก่

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงอุตสาหกรรมการตัดไม้ทำลายป่า การเผาถ่านหิน เป็นต้น เนื่องจากต้นไม้มิ่คุณสมบัติในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่ให้ลอยขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ดังนั้นเมื่อป่าลดลงจากการกระทำของมนุษย์ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศจึงเพิ่มมากขึ้น ความจริงแล้วโลกนี้ก็ขาดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่ได้ เพราะพืชใช้สังเคราะห์แสงและสร้างอาหารให้กับมนุษย์ แต่หากมีปริมาณมากเกินไปก็ต้องการมันก็จะกลายเป็นพิษ

ก๊าซมีเทน (CH₄) เกิดจากการทำลายป่าไม้ การทลายของชั้นดิน การปศุสัตว์ การเกษตรกรรม การย่อยสลายซากสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขัง เช่น นาข้าว เมื่อน้ำท่วมขังจะทำให้น้ำในดินขาดออกซิเจน แบคทีเรียบางชนิดจึงผลิตก๊าซมีเทนมากขึ้น ซึ่งก๊าซตัวนี้จะกักความร้อนได้ดีมาก ทำให้ภูมิอากาศของโลกร้อนขึ้น

ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ก๊าซชนิดนี้เกิดจากอุตสาหกรรมที่ใช้กรดไนตริกในขบวนการผลิต รวมทั้งการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนในการเกษตรกรรม เพราะขบวนการผลิตนี้จะปล่อยก๊าซชนิดนี้ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ถ้ามีการปล่อยก๊าซตัวนี้มากขึ้น ก็จะส่งผลให้ความร้อนในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้น

ก๊าซซีเอฟซี (CFC) ก๊าซประเภทนี้มีสารประกอบคลอโรฟลูออโรคาร์บอนซึ่งมีอยู่ในตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ สเปรย์ น้ำยาดับเพลิง สารตัวนี้ทำให้เกิดรูโหว่ในชั้นบรรยากาศทำให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตส่องลงมาถึงพื้นโลกมากขึ้น ส่งผลให้โลกร้อนเพิ่มขึ้น (บัณฑิต คงอินทร์, 2550)

ผลกระทบอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์โลกร้อน

เมื่อโลกร้อนขึ้น อัตรการระเหย ของน้ำบนดินและในมหาสมุทรเพิ่มขึ้น ไอน้ำในชั้นบรรยากาศเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งไอน้ำนี้เองก็มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับก๊าซเรือนกระจก ก็ยิ่งทำให้เกิดภาวะโลกร้อนเพิ่มขึ้นอีก ทั้งหมดนี้มีผลต่อ ความกดอากาศของโลก ทำให้ในบางพื้นที่ที่แห้งแล้งก็เกิดฝนตก บางพื้นที่ที่เคยฝนตกก็เกิดภาวะแห้งแล้ง แม่น้ำ ลำน้ำแห้งผาก เปลี่ยนทิศทาง เกิดฤดูกาลที่ผิดปกติไปทั่วโลกซึ่งส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อระบบธรรมชาติ ตลอดจนรูปแบบการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, ศูนย์สารสนเทศสิ่งแวดล้อม (2551 อ้างถึงใน กาญจนา สุขบัว, 2551) ได้สรุปผลกระทบที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

1. ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ซึ่งนักวิทยาศาสตร์คาดการณ์ว่าระดับน้ำทะเลอาจสูงขึ้นอีก 90 เซนติเมตร ในอีกหนึ่งร้อยปีข้างหน้า ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบทั้งทางด้านกายภาพและชีวภาพต่างๆ หลายประการ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยประเมินว่ามีสิ่งชี้ชัดในเรื่องความเป็นไปได้ของภาวะการณ์ขาดแคลนน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ และอุทกภัยที่ถี่ขึ้นและรุนแรงยิ่งขึ้นในพื้นที่ราบลุ่ม โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งของกรุงเทพฯ ที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง และอยู่เหนือระดับน้ำทะเลเพียง 1 เมตร โดยระดับการรุกของน้ำเค็มจะเข้ามาในพื้นที่แม่น้ำเจ้าพระยาถึง 40 กิโลเมตร ส่งผลกระทบรุนแรงต่อพื้นที่เกษตรกรรม ที่มีความอ่อนไหวต่อสมดุลของน้ำจืดและน้ำเค็มในพื้นที่นอกจากนี้กรุงเทพฯ ยังมีความเสี่ยงต่อความเสียหายจากเหตุการณ์น้ำล้นตลิ่งและอุทกภัยที่จะก่อความเสียหายกับระบบสาธารณูปโภค ที่อยู่อาศัยของคนจำนวนมากรวมถึงผลกระทบทางด้านทางด้านเศรษฐกิจ ตัวอย่างอื่นๆ ของพื้นที่ที่จะได้รับความเสียหาย คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หากระดับน้ำทะเลสูงขึ้นอีก 1 เมตร พื้นที่ร้อยละ 34 ของจังหวัดจะถูกกัดกร่อนและพังทลาย ก่อให้เกิดความเสียหายกับพื้นที่การเกษตรและนาุ้งในบริเวณดังกล่าวด้วย

2. ผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การระเหยของน้ำทะเล มหาสมุทร แม่น้ำ ลำธาร และทะเลสาบเพิ่มมากขึ้น ยิ่งทำให้ฝนตกมากขึ้น และกระจุกตัวอยู่ในบางบริเวณ ทำให้เกิดอุทกภัย ส่วนบริเวณอื่นๆ ก็จะมีปัญหาแห้งแล้ง เนื่องจากฝนตกน้อยลงกล่าวคือ พื้นที่ภาคใต้จะมีฝนตกชุกและเกิดอุทกภัยบ่อยครั้งขึ้น ในขณะที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องเผชิญกับภัยแล้งมากยิ่งขึ้น รูปแบบของฝนและอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้วัฏจักรของน้ำเปลี่ยนแปลง ลักษณะของระบบน้ำผิวดินและระดับน้ำใต้ดินก็จะได้รับผลกระทบด้วย ทั้งพืชและสัตว์ต้องปรับปรุงตัวเองเข้าสู่ระบบนิเวศที่เปลี่ยนไป ลักษณะความหลากหลายทางชีวภาพก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ระบบ

นิเวศทางทะเลก็เป็นอีกระบบนิเวศหนึ่งที่จะได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน เนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นและอุณหภูมิผิวน้ำที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้พืชและสัตว์ทะเลบางชนิดสูญพันธุ์ รวมถึงการเกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกสีทั้งในอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามันซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวอีกด้วย

3. ผลกระทบต่อการเกษตรและแหล่งน้ำในประเทศไทยมีแนวโน้มว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทำให้ปริมาณน้ำลดลง (ประมาณร้อยละ 5-10) ซึ่งจะมีผลต่อผลผลิตด้านการเกษตรโดยเฉพาะข้าวซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและต้องอาศัยปริมาณน้ำฝนและแสงแดดที่แน่นอน รวมถึงความชื้นของดินและอุณหภูมิเฉลี่ยที่พอเหมาะด้วย ซึ่งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อภาคการเกษตรจะไม่รุนแรงมาก เพราะพื้นที่ชลประทานจะได้รับการป้องกัน แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมอาจรุนแรงในบริเวณที่ขาดน้ำอยู่แล้ว นอกจากนี้ผลกระทบยังอาจเกิดขึ้นกับการทำประมง เนื่องจากแหล่งน้ำที่เคยอุดมสมบูรณ์ตลอดทั้งปี อาจแห้งขอดลงในบางฤดู ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการขยายพันธุ์และการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ ซึ่งจะทำให้จำนวนและความหลากหลายของชนิดสัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างมาก ตัวอย่างเช่น ความหลากหลายทางชีวภาพและความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำแถบลุ่มแม่น้ำโขงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะลดลงอย่างต่อเนื่อง หากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังคงดำเนินต่อไป

4. เหตุการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง อากาศที่ร้อนขึ้นและความชื้นที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้ภัยธรรมชาติต่างๆ เกิดบ่อยครั้งและรุนแรงจะทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองบ่อยครั้งขึ้นและไม่เป็นไปตามฤดูกาล โดยภาคใต้ของประเทศซึ่งเคยมีพายุไต้ฝุ่นพัดผ่านจะเกิดพายุมากขึ้นและความรุนแรงของพายุไต้ฝุ่นก็จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงอัตราเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของแนวโน้มอุทกภัยแบบฉับพลันด้วยเช่นเดียวกัน ส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัยและก่อให้เกิดความเสียหายกับระบบนิเวศ ภัยธรรมชาติอีกอย่างหนึ่งที่คาดการณ์ว่าจะรุนแรงขึ้น ได้แก่ ภาวะภัยแล้งเช่น ในช่วงกลางปี 2533 ประเทศไทยต้องประสบกับความแห้งแล้งรุนแรงจากปรากฏการณ์ เอล นินโญ่ ที่เชื่อกันว่าอาจเกิดจากความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงต่อผลผลิตการเกษตร นอกจากนี้ไฟป่าอาจเกิดบ่อยครั้งขึ้นสืบเนื่องมาจากภาวะภัยแล้ง

5. ผลกระทบด้านสุขภาพ อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นและเหตุการณ์ตามธรรมชาติที่รุนแรงและเกิดบ่อยครั้งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของคนไทยโรคระบาดที่สัมพันธ์กับการบริโภคอาหารและน้ำดื่มมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงมากขึ้น โดยภัยธรรมชาติ เช่น

ภาวะน้ำท่วมทำให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในแหล่งน้ำไม่ว่าจะเป็น โรคบิด ท้องร่วง และ อหิวาตกโรค เป็นต้น โรคติดต่อในเขตร้อนก็มีแนวโน้มว่าเพิ่มขึ้นและคร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะไข้มาลาเรียซึ่งมีผู้กลายเป็นพาหะ เนื่องจากการขยายพันธุ์ของยุงจะมากขึ้นในสภาวะแวดล้อมที่ร้อนชื้นและฤดูกาลที่ไม่แน่นอน แนวโน้มของผลผลิตทางการเกษตรที่ลดลงจากภัยธรรมชาติอาจนำไปสู่ภาวะขาดแคลนอาหารและความอดอยากทำให้เกิดภาวะขาดแคลนสารอาหารและภูมิคุ้มกันร่างกายต่ำโดยเฉพาะในเด็กและคนชรา

6. ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจภาวะโลกร้อนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในทางกายภาพเท่านั้น หากแต่ยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติเช่นเดียวกัน กล่าวคือ การยุบตัวของพื้นที่ชายฝั่ง ภูมิอากาศแปรปรวน โรคระบาดรุนแรง และผลกระทบอื่นๆ ส่งผลให้มีประชากรบาดเจ็บล้มตาย ทรัพย์สินที่ทำกินและไร่ที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ประชาชนยังจะได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนอาหารและน้ำดื่มที่ถูกสุขลักษณะระหว่างภาวะน้ำท่วมและความเสียหายที่เกิดกับระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ซึ่งโดยมาก ผู้ที่จะได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุดจะเป็นประชาชนที่มีความยากจนและไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะป้องกันผลกระทบของภาวะโลกร้อนได้ ยกตัวอย่างเช่น การป้องกันการรुक้ำของน้ำเค็มในพื้นที่ทำกิน อาจทำได้โดยการสร้างเขื่อนและประตูน้ำป้องกันน้ำเค็มแต่วิธีการนี้ต้องลงทุนสูง ดังนั้นเมื่อราคาของการป้องกันสูงเกินกว่าที่ชาวไร่จะสามารถรับได้ การทิ้งพื้นที่ทำกินในบริเวณที่ให้ผลผลิตต่ำจึงเป็นทางเลือกที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และพฤติกรรม

ความหมายของความรู้

กิตติมา สุรสนธิ (2541 อ้างถึงใน นิพน กุลชล, 2552) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึงสิ่งที่ผู้รับรู้สั่งสมมาจากประสบการณ์หรือจากการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ที่อาจเป็นทั้งความรู้ในเชิงวิชาการ หรือความรู้ในด้านอื่น ๆ ความรู้ในส่วนของผู้รับสารนั้น จะหมายถึงความรู้ขั้นพื้นฐานในการอ่านออกเขียนได้ของบุคคล ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะรับและความรู้ในเรื่องกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารสามารถทราบภาษาของตนเองและไม่ทำให้กลายเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ซึ่งความรู้ดังกล่าวจะมีผลต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระของสารที่ผู้รับได้รับมา ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จของการสื่อสาร

ความรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์สังสรรค์ได้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม นำมาซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรม ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติดังเช่น อุบลพงษ์ วัฒนเสรี (2537 อ้างถึงใน เพ็ญพิสุทธิ ไมตรรัตน์, 2550) ได้สรุปว่า

ผลจากการเรียนรู้ของมนุษย์ (Learning Outcomes) มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการศึกษา (Educational Objectives) ของ Bloom และคณะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความคิด (Cognitive Domain) ความรู้สึก (Affective Domain) และการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

Bloom (1956 อ้างถึงใน เพ็ญพิสุทธิ ไมตรรัตน์, 2550) ได้แบ่งลำดับการพัฒนา ความรู้ ความคิด (Cognitive Domain) อันเป็นพื้นฐานก่อให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้สึก (Affective Domain) และการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็น 6 ชั้น ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยประสบมา ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำที่ยู่ยาก ซับซ้อน ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยเรื่องราวนั้นอาจมีแหล่งที่มาจากที่ใดก็ได้

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิม อย่างสมเหตุสมผล แบ่งประเภทพฤติกรรมเป็น 3 ลำดับชั้น ได้แก่ ความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ และการขยายความ

3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ความจำ (Knowledge) และความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) ในเรื่องต่างๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ โดยความสามารถในการแก้ปัญหา นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความกว้างและความลึกของความรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคล

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ (Comprehension) และการนำไปใช้ (Application) โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน ตลอดจนการสืบค้นหาความสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันสามารถจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึงความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อยๆ หรือส่วนประกอบใหญ่ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นส่วนประกอบที่แตกต่าง ๆ ไปจากเดิม โดยการสังเคราะห์จะมีลักษณะเป็นกระบวนการรวบรวมสาระของเรื่องต่าง ๆ เพื่อสร้างรูปแบบหรือ

โครงสร้าง ที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อนและจำเป็นต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ภายในขอบเขตของ สิ่งที่กำหนดให้อีกด้วย

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจ ตีราคา โดยอาศัย เกณฑ์ (Criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่วางไว้โดยการประเมินผลนั้น จัดเป็นขั้นตอนสูงสุด ของการพัฒนาด้านความรู้ความคิด ที่ต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ เข้ามาพิจารณาเพื่อประกอบเพื่อทำการประเมินค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

พฤติกรรม (Behavior)

กระบวนการทางพฤติกรรมประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ (ปภาวดี ดุลยจินดา, 2541) ได้แก่ กิริยาที่แสดงออก (Acting) การคิดเกี่ยวกับกิริยานั้น (Thinking) และความรู้สึกที่มีอยู่ใน ขณะนั้น (Feeling) โดยการที่เราพิจารณาพฤติกรรมของคน ด้วยการแยกแยะวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน นั้นเป็นเพราะเราต้องการทราบถึงต้นเหตุของการกระทำนั้นให้ได้มากและชัดเจนที่สุดเพราะ จะมีบ่อยๆ ที่เราไม่แน่ใจกับพฤติกรรมที่เราได้รับรู้ จากอากัปกริยาภายนอกที่ปรากฏออกมา นั้น อาจดูเหมือนว่าเป็นการแสดงออกถึงความคิดและความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งที่เราแปลความให้ สอดคล้องกับพฤติกรรมภายนอกที่เรารับรู้ แต่ในขณะเดียวกัน เราก็อาจไม่เชื่อตามกิริยาท่าทาง และถ้าสิ่งที่เราได้เห็นเราเองอาจคิดถึงขั้นว่าเขากระทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกหรือ ความคิดที่จริงของเขาก็ได้ ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคลนั้น จำเป็นต้อง ศึกษาวิเคราะห์ในหลายๆ แง่มุม ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคคลและเรื่องราวหรือภารกิจที่เรามีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วย

องค์ประกอบของพฤติกรรม

สุชาติ มະโนทัย (2539 อ้างถึงใน กรวิภา สุขกระจำง, 2551) ได้แบ่งองค์ประกอบของ พฤติกรรมออกเป็น 7 ลักษณะ ได้แก่

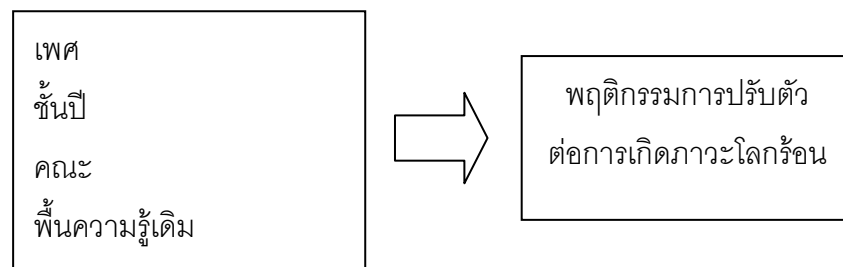
1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการที่ทำให้เกิดกิจกรรมร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น ความต้องการบางอย่างสามารถตอบสนองได้ทันที แต่บางอย่างต้องใช้เวลาาน จึงบรรลุความต้องการได้

2. ความพร้อม (Readiness) คือ ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการทำ กิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่จะทำกิจกรรมหนึ่งลงไป มนุษย์จะพิจารณาสถานการณ์ก่อนแล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีการที่เกิดความพึงพอใจมากที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการ
5. การตอบสนอง (Response) เป็นการกระทำกิจกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการโดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย
6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจเป็นไปตามที่คาดคิดหรืออาจตรงข้ามก็ได้
7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to thwarting) ในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 15,257 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางวงเคซีเมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 375 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามมาใช้โดยแบ่งออกเป็นออกเป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วยเพศ ชั้นปี คณะ และพื้นฐานความรู้เดิม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และส่วนที่ 2 ได้แก่ พฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกออนไลน์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 10 ระดับ

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นผ่านวิธีการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยนำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (IOC) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตลอดจนปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจน และกระชับไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากร แต่มีใช้ตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้อ ซึ่งจะต้องมีค่า .30 ขึ้นไป จากนั้นผู้วิจัยนำคำถามที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามซึ่งค่าความเชื่อมั่นจะต้องมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ คณะผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อน โดยการทดสอบที (t-test) และทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และพื้นความรู้เดิมที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะแตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป

นักศึกษามีเพศ ชั้นปี และพื้นความรู้เดิมที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์มีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ ในขณะที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์พฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติและ

อุตสาหกรรมเกษตร คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจากคณะศิลปศาสตร์เป็นคณะที่มีการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการสร้างจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม และยังปรากฏรายวิชาที่สอนเป็นวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรณ์ อารังนาวาสวัสดิ์ (2550) ที่กล่าวว่า ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนจากทุกมุมโลกได้ถูกถ่ายทอดสู่สาธารณชน เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้ให้มนุษย์ทุกคนบนโลกร่วมรับผิดชอบต่อผลกระทบจากการพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและรูปแบบการดำรงชีวิตให้ง่ายและสะดวกสบายสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของยุคสมัย จนบางครั้งเผลอลืมไปว่าได้เข้าไปถูกรานสร้างความเสี่ยงภัยให้กับธรรมชาติอย่างใหญ่หลวงและเมื่อปัจจุบันมีผลกระทบด้านต่างๆ เริ่มเด่นชัด ทำให้เริ่มมีการพูดถึงภาวะโลกร้อนมากขึ้นจนเป็นกระแสนิยมที่คนหันมาให้ความสนใจอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา และยังสอดคล้องกับงานศึกษาของสุนีย์ สีสวรรณ (2540) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาลราชชนนี เขตภาคเหนือตอนบนพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับเหมาะสมปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ในสถาบันการศึกษาทั้งนักศึกษา อาจารย์ได้ให้ความสนใจต่อภาวะโลกร้อน ทั้งนี้จะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสาเหตุ และผลกระทบของภาวะโลกร้อนที่ส่งผลต่อมนุษย์และระบบนิเวศ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์มีพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนมากกว่านักศึกษาคณะอื่น ๆ ในขณะที่นักศึกษา คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์เป็นคณะที่มีพฤติกรรมปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนน้อยเป็น 3 อันดับสุดท้าย ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้นให้นักศึกษามีจิตสำนึกทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น หรือจัดให้มีการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการสร้างจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม ที่ปรากฏรายวิชาที่สอนเพิ่มมากขึ้น หรือนำเอารายวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อมเดิมเป็นรายวิชาเลือกให้เป็นรายวิชาหลักเพิ่มอีกหนึ่งรายวิชา

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับมหาวิทยาลัยเอกชน และระหว่างภูมิภาค
2. ควรศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรวิกา สุขกระจ่าง. (2551). *ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารเข้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2555). *ข้อมูลสถิตินักศึกษาปี 2555*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองอาคารสถานที่. (2555). *รายงานการใช้พลังงาน*. สงขลา: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.
- กาญจนา สุขบัว. (2551). *ความรู้และพฤติกรรมลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาคุณธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธรรณ อารงค์นาวาสวัสดิ์. (2550). *โลกร้อน ธรรมเย็น*. กรุงเทพฯ: บ้านพระอาทิตย์.
- นิพล กุลทล. (2552). *การมีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อนของบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บัณฑิต คงอินทร์. (2550). *รุก-รับ โลกร้อน ก่อนโลกหายนะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มติชน.
- ปภาวดี ดุลยจินดา. (2541). *ทัศนคติและความพอใจในพฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ* หน่วยที่ 9. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เพ็ญพิสุทธิ์ ไมตระรัตน์. (2550). *ความรู้เกี่ยวกับวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อนของประชาชนในเมืองหลักของประเทศไทย: กรณีศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุนีย์ สีสวรรณ. (2540). *ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาล
บรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนบน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.